

821

Handwritten scribble

0.50

БИБЛІОТЕКА „НАРОДА“

Число 1.

Василь Пачовський

196

**ЩЕДРЪВКА
„ПРОСВѢТЪ“.**

Першимъ Загальнимъ Зборамъ „Просвѣты“
въ Ужгородѣ.

Ужгородъ
Державна Книгопечатня.
1920.

Василь Пачовський.

Щедрѣвка „Просвѣтѣ“*)

Ой проквіляє орель зъ темницѣ,
Крильми кровавить на краты зъ крицѣ.
Ослѣпъ! Та чує, що йде луна,
Въ горахъ воскресла красна весна:
Радуйся, срѣбная земле!,...

Сумно за нами дзвонять кайданы,
Духъ нашъ въ темницѣ бувъ тысячъ лѣтъ,
Ослѣпотили людъ нашъ гавраны
И вінъ не знає, де сходить свѣтъ!...

Ай де дзвінь дзвонить, ци мѣсяць сходить?
Дивна красуня до насъ підходить —
Здоймає свѣтичъ до самыхъ зірѣ
Тай веде сонце верхами гірѣ:
Радуйся, сонная земле!...

---

*) Тому що Держ. Друкарня, въ якій друкуємо, не має знака о зъ дашкомъ на означеня звука і, яке повстало зъ о въ замкненихъ складахъ, змушенѣ мы, щоби точно оддати прикметы малоруськоѣ мовы, особливо въ поезіи уживати знака і. — (Редакція.)

То не дзвінъ дзвонить, не мѣсяць мрѣе,
 Не йде красуня зъ дѣвочихъ красъ —
 Ой то „Просвѣта“ свѣтичъ лелѣе,
 Грімъ, живе слово, верже мѣжъ насъ!

Айбо тотъ свѣтичъ мае чаръ-силу,
 Що одмыкае мертвымъ могилу,
 Слѣпоту зверже зъ темныхъ зѣниць,
 Ай розбивае муры темницъ —
 Радуйся, рідная земле!...

Не чарить свѣтичъ тоѣ чаръ-дѣвы,
 Не розрывъ-зѣлля кайданы рве —
 То наша слава, то нашѣ спѣвы,
 Наше чаръ-зѣлля—слово живе!

Пройшла та дѣва, якъ ясна зоря
 Всѣ краѣ свѣта зъ моря до моря —
 А де май стане, — перли цвѣтуть,
 Люде въ теремахъ золотыхъ живутъ —
 Радуйся, вольная земле!...

Не перлоцвѣты яли лелѣти
 Въ золотыхъ теремахъ другихъ краѣвъ —
 Піднялись руки въ гору до злуки,
 Въ ковальнѣ волѣ гремотить спѣвъ!

Пройшла та дѣва на Украину,
Зняла зъ могилы сонну руину —
Горы стряслися и загули,
Заклекотали буйнѣ орлы:
Радуйся, гордая земле!...

Орлы тамъ бються на полѣ славы
И трублять трубы ихъ голоснѣ,
Жовтоблакитнѣ грають застави —
То Украина росте въ огнѣ!

Онѣ до насъ въ горы та дѣва входить,
На Подкарпатя сонце приводить —
Въ кожде віконцѣ грають огнѣ,
И дзвонять дзвоны май голоснѣ!
Радуйся, читава земле!...

Радуйся, земле!-люде радбють,
Ожъ въ своѣй хатѣ воля своя —
Нѣмѣ озвуться, слѣпѣ прозрѣють,
Возвеселиться руська земля!

Звѣйся на дебры наша темница,
Сѣйся, родися жито, пшениця!
Золоте зерно-слово живе
Тысячелѣтнѣ кайданы рве —
Радуйся, славная земле!...

Рости деревце тонке, високе,
Въ корѣнь глибоке, въ нашій. землѣ —
Въ корѣнь глибоке, въ листокъ широке,
А виномъ славне на всѣ краѣ!

Ужгородъ 29. цвѣтня 1920 р.

„НАРОДЪ“

политично-просвѣтна
газета для руського на-
роду, выходить въ Уж-
городѣ ул. Капталянъ
число 5.